

ser om kvaliteten af uddannelserne set gennem nogle studerendes øjne og altså ikke personale-spørgsmål, som bliver afgjort på internettet. Det er helt, helt afgørende for at få sikkerhed for, at det kan fungere også i praksis, og det er noget af det, som vi har tænkt os at bruge kræfter på under udvalgsarbejdet.

Så er der en række mindre elementer i forslaget, som måske i og for sig kan være udmærkede, men hvor man kan diskutere, om de hører hjemme i et forslag, specielt når det kommer fra en såkaldt liberal regering, som angiveligt ikke går ind for detailstyring. Der er meget detailstyring i det her forslag.

Kl. 11.10

Man kan synes meget positivt om sådan noget som ph.d.-skoler og ankenævn for merit-afgørelser, men de kan jo ikke opveje det store, principielle og helt uafklarede spørgsmål om, hvad der sker med forskningsfriheden og universiteternes uafhængighed af regeringen med det her forslag. Det eneste, der er sikkert, er, at der sker en indskrænkning, men hvor stor den er, og hvordan den kommer til at foregå i praksis, er et stort ubesvaret spørgsmål. Og så længe det står ubesvaret, kan SF ikke støtte det her forslag. Det trækker i den helt forkerte retning for forskningsfriheden.

(Kort bemærkning).

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg kunne godt tænke mig, om hr. Morten Homann ville prøve at forholde sig til et helt konkret eksempel i forhold til forskningsfrihed, for jeg synes, det virker meget diffust, når hr. Morten Homann omtaler det. Vil det være et angreb på forskningsfriheden, hvis man som forsker er ansat inden for biokemi og man så ikke får lov til at forske i oldgræsk?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Nej, det ville næppe være et angreb på forskningsfriheden, men jeg synes, hr. Torsten Schack Pedersen skulle lægge sig i selen for at tage det her område bare en lille smule alvorligt, for i virkelighedens verden er det jo nogle helt, helt andre problemstillinger, det handler om. Det handler om, hvorvidt man som forsker inden for sit eget fagfelt – f.eks. biokemi – kan forske i de projekter, som er fagligt set mest velbegrundede, eller om man alene skal forske i dem, som passer på den ene side private virksomheder, som kan skyde forskningspenge i det, og på den anden

side nu altså også regeringen, som har nogle bestemte interesser i de forskningsfelter.

Så det er ikke et spørgsmål om en sammenblanding mellem biokemi og oldgræsk. Det er et bevidst forsøg på at afspore en meget, meget vigtig og principiel demokratisk debat.

(Kort bemærkning).

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg er glad for, at hr. Morten Homann anerkender, at der i stillingsstrukturerne faktisk ligger nogle klare muligheder, i forhold til det, man nogle gange hører hr. Morten Homann sige – nogle begrænsninger i det, som hr. Morten Homann ellers ynder at få til at fremstå som forskningsfriheden.

Jeg kunne godt tænke mig, om hr. Morten Homann kunne prøve at give nogle eksempler på det her angreb på forskningsfriheden, for det lyder jo, som om det sker dagligt, at den enkelte forsker simpelt hen bliver afskåret muligheden for at bruge sin forskningsfrihed. Det, jeg lidt fænger på, er, at hr. Morten Homann står og fremfører det, som om det er et dagligt angreb, og det synes jeg egentlig ikke helt at hr. Morten Homann har nogen bevæggrund for at sige.

Lad mig så også spørge, om hr. Morten Homann ikke godt vil præcisere, at hvis man er ansat i en faglig enhed, er det altså forskning og rådgivning, man har ansvaret for, og ikke undervisning.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil godt bekræfte over for hr. Torsten Schack Pedersen, at de ting, vi behandler her ved en førstebehandling, ikke er gældende. Det er klart, at de indskrænkninger af forskningsfriheden, som ligger i det her lovforslag, kan vi ikke komme med eksempler på. Man må – som i enhver anden lovgivningssituation – lave nogle kvalificerede analyser og vurderinger af, hvordan det her vil komme til at virke i fremtiden. Men jeg vil godt give hr. Torsten Schack Pedersen ret i, at de indskrænkninger i forskningsfriheden, der ligger i det her, vil vi først kunne se resultaterne af, når lovforslaget er blevet vedtaget og er blevet implementeret ude i virkeligheden.

Det, vi kan se, er, at der er mange forskere, som oplever, at der er blevet et stadig mindre spillerum med hensyn til den tid, man har til rådighed til ikkepålagte opgaver og til at forfølge sådan rent fagligt begrundede opgaver, i forhold